

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Haber-Yorum

Tunus ve Şam Ülkesiyle İlgili Yanlış Hesaplar!

Haber:

Tunus Dışişleri Bakanlığı, Beşar Esad'ın devrilmesinden önce Suriye'de meydana gelen olaylara ilişkin şöyle bir açıklama yayınladı:

Tunus, Suriye'nin kuzeyinde meydana gelen son terör saldırılarını şiddetle kınamaktadır. Bakanlık, Suriye ile tam dayanışma içinde olduğunu ifade etti ve uluslararası topluma, egemenliğini, halkının güvenliğini, istikrarını ve toprak bütünlüğünü koruması için bu kardeş ülkeyi destekleme çağrısında bulundu. (Dışişleri, Göç ve Yurtdışı Tunuslular Bakanlığı Resmi Sayfasından uyarılama)

Yorum:

Tunus'un resmi tutumunu karakterize eden devrimci tepkisi ve gerici düşünceyle mücadele bahanesiyle İslami devrimci dalgaya karşı Şam tiranı Beşar Esad'ın yanında yer alması, dolayısıyla Şam halkının maruz kaldığı soykırımı inkar etmesi, laikliği ve sömürgeci ulusal sınırları pekiştirmek için halkının iradesini tahrif eden, aksine ümmetin birliğini ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'nin olduğu ümmetin devletinin yeniden tesis edilmesini engellemek için, önceki yöneticilerin hatalarını istismar ederek Fransa'nın kucağına düşmeyi tercih eden bir rejim için hiç de şaşırtıcı bir durum değildir.

Ancak Tunus ve Suriye halkları da dahil olmak üzere tüm halkların iradesini hiçe sayan utanç verici ve rezaletle dolu resmi açıklamalarla suçlu Beşar'ın ısrarla desteklenmesi ve ona arka çıkılması, Tunus'taki resmi medyanın kahramanca ve onurlu bir duruş olarak tasvir ettiği bu ahlaki ve siyasi düşüşü takip eden yankılı bir düşüşe zemin hazırlayan büyük bir hatadır. Ayrıca insanları yanıltmakta ve bilinçlerini tahrif etmekte ısrar edilmesi, akli başında her insanı, iktidar yanılısamasıyla gözleri kör olmuş zorba krallık rejimlerinin her zaman olayların kıyısında yaşadıklarından ve onların sömürgeciliğin planlarını ve onun ajanlarından kurtulmanın zamanlamasını öngöremediklerinden emin kılmaktadır.

Tunus'taki rejim, zalim Beşar Esad'la normalleşme, onun facir rejimiyle diplomatik ilişkileri yeniden tesis etme ve Gazze'deki halkımıza karşı komplo kuran Arap Birliği zirvesinin oturum aralarında yüz binlerce masum Şam halkının kanına bulanmış Beşar'ın elleriyle tokalaşma suçuyla ve tiranların iktidarda kalmak için tek başlarına yarıştıkları utanç verici ve yüz kızartıcı seçim meydanlarında kazandıkları için birbirlerini tebrik etmekle yetinmedi, aksine bir de buna, suçlunun her türlü hesap verebilirlikten ve muhasebeden uzak bir şekilde görevinde kalmasını destekleme yoluna giderek şeriata aykırı olan ve başta Allah'ın indirdikleriyle hükmetmek olan onun kesin hükümlerini çiğneyen siyasi tutum hatasının yanı sıra zararlı yöneticilerin her kibirli ve zorba kişinin

akıbetini görmesini ve öngörmesini engelleyen, dahası onları rejimin düşmesi ve aslan lakaplı olsa bile bir fare gibi kaçması fikrini kabul etmekten alıkoyan yanlış siyasi hesaplama hatasını da eklemiştir! Ancak aslında herkesin ders alması ve devrilen Bin Ali'nin kaçış imajı, Arap Baharı olaylarından sonra iktidara gelen herkesin zihninin bir köşesinde kalmaya devam etmesi gerekir; zira günler dönüp durmaktadır. Nitekim el-Hak Tebareke ve Teala şöyle buyurmaktadır: وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ “Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin Allah’tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O’ndan da) yardım göremezsiniz!” [Hud 113]

Yaşananlardan çıkarılması gereken ders, İslam'a ve onun hükümlerine dayalı siyasi bir bilincin olmamasının, yöneticileri, iyilik yapmak isteseler bile zorunlu olarak düşmanlarıyla aynı safta yer almalarına neden olmasıdır. Peki ya yöneticilerin Allah'ın şeriatını sırtlarının arkasına atar hale gelmelerine, ümmetin hadari projesini reddetmelerine ve ümmetin ordulara sızmasını engellemek ve onun Gazze'deki mustazaf kardeşlerine destek vermesini engellemek için kendisine kapılarını ardına kadar açtıkları Amerika'nın emirlerine uyararak “terörle mücadele” adına İslam'a davet edenlerle savaşmalarına ne diyelim.

Tüm bunlar onları, siyasi aptallıktan ajanlığa ve ihanete daha yakın bir hale getirmektedir; aslında yöneticilerimizin Libya, Yemen ve Sudan'da yaşananlardan ve Amerika'nın bölgeyi parçalamak, sömürgeci gündemlerine boyun eğdirmek ve küresel liderliğini yaptığı kapitalist ideolojinin üstünlüğünü sağlamak için yarattığı siyasi saçmalıklardan ve güvenlik kaosundan bir ders çıkarması gerekir. Ancak toprak, namus, akide ve din gibi hususların tamamı, vatanlarını sevdiklerini iddia eden bu yöneticiler için iktidarda kalmaları pahasına ikinci planda kalmaktadır.

Peki Tunus'un yöneticileri, istihbarat borazanlığı yapma mühendisliğinde ustalaşan Amerika'nın kaosu yaymaya ve Ortadoğu'yu cehenneme çevirmeye hazırlandığı yakın tehlikenin gerçekliğinin ve binlerce savaşçının Suriye'den koordineli olarak ve belki de istihbarat rehberliğinde Libya ve Tunus'a geri dönerek NATO'nun müdahalesine ortam hazırlama ihtimalinin farkına varacaklar mı, yoksa resmi açıklamalar, Suriye topraklarının bütünlüğüne vurgu yapmaya ve Allah'ın zelil kıldığı ve krallığını elinden aldığı Beşar'ın yıkılmasından dolayı ağlamaya devam mı edecek? Ya da istisnasız tüm zararlı yöneticiler, çıkarları için Müslüman ülkeleri bölmekte ve tıpkı Beytullahil Haram'ı ve Mescid-i Aksa'yı inkâr ettikleri gibi müminlerin merkezi olan Şam'ı da inkâr etmekte ısrarcı olmaya devam mı edecekler? Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ “İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin.” [Enbiya 92]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Visam Atruş – Tunus